JULKISASIAMIEHEN RATKAISUEHDOTUS
PAOLO MENGOZZI
6 päivänä syyskuuta 2011 [1]

Asia C-249/10 P

Brosmann Footwear (HK) Ltd,
Seasonable Footwear (Zhongshan) Ltd,
Lung Pao Footwear (Guangzhou) Ltd ja
Risen Footwear (HK) Co. Ltd
vastaan

Euroopan unionin neuvosto

Muutoksenhaku — Yhteinen kauppapolitiikka — Polkumyynti — Asetuksen (EY) N:o 384/96 2 artiklan 7 kohta, 3 artiklan 7 kohta, 5 artiklan 4 kohta, 9 artiklan 5 ja 6 kohta sekä 17 artiklan 3 kohta — Kiinan kansantasavallasta ja Vietnamista peräisin olevien sellaisten jalkineiden tuonti, joiden päälliset ovat nahkaa — Markkinataloudessa toimivan yrityksen asema — Yksilöllinen kohtelu — Otantamenettely — Unionin tuotannonalan yhteistyö

I Johdanto

1. Brosmann Footwear (HK) Ltd, Seasonable Footwear (Zhongshan) Ltd, Lung Pao Footwear (Guangzhou) Ltd ja Risen Footwear (HK) Co. Ltd (jäljempänä Brosmann Footwear ym.) vaativat valituksellaan unionin tuomioistuinta kumoamaan asiassa Brosmann Footwear (HK) ym. vastaan neuvosto 4.3.2010 annetun Euroopan unionin yleisen tuomioistuimen tuomion (jäljempänä valituksenalainen tuomio),[2] jolla unionin yleinen tuomioistuin hylkäsi lopullisen polkumyyntitullin käyttöönotosta tiettyjen Kiinan kansantasavallasta ja Vietnamista peräisin olevien sellaisten jalkineiden tuonnissa, joiden päälliset ovat nahkaa, ja kyseisessä tuonnissa käyttöön otetun väliaikaisen tullin lopullisesta kantamisesta 5.10.2006 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1472/2006[3] (jäljempänä lopullinen asetus) osittaista kumoamista koskevan kanteen.

2. Pääosin käsiteltävänä oleva asia koskee polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 22.12.1995 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 384/96,[4] sellaisena kuin se on muutettuna 8.3.2004 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 461/2004[5] (jäljempänä perusasetus), tiettyjen säännösten soveltamista.

1 — Alkuperäinen kieli: ranska.
2 — T-401/06, Kok., s. II-671.
3 — EUVL L 275, s. 1.
4 — EYVL 1996, L 56, s. 1.
5 — EUVL L 77, s. 12.

3. Valituksessa vaaditaan unionin tuomioistuinta tutkimaan, miten laajalti on sovellettava perusasetuksen 17 artiklaa, jossa Euroopan komissiolle annetaan mahdollisuus rajata tutkimuksensa otokseen, joka edustaa kyseisen kolmannen maan viejiä tai tuottajia, ja jättää tutkimatta ne ”yksilöllisen polkumyyntimarginaalin” laskemista koskevat hakemukset, jotka ovat sellaisten yritysten jättämiä, jotka eivät kuulu otokseen mutta jotka ovat esittäneet tarvittavat tiedot asetetussa määräajassa, ”jos viejiä tai tuottajia on niin paljon, että yksilölliset tarkastelut hankaloittaisivat tehtävää kohtuuttomasti ja estäisivät tutkimuksen loppuun saattamisen hyvissä ajoin”.

4. Tässä kohdin on ratkaistava erityisesti, onko unionin yleinen tuomioistuin ollut oikeassa katsoessaan, että komissio oli perusasetuksen 17 artiklan 3 kohdan nojalla niiden viejien ja tuottajien lukumäärän vuoksi, joita asia koskee, toimivaltainen jättämään tutkimatta markkinataloudessa toimivan yrityksen asemaa koskevat hakemukset, joista säädetään perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan b ja c alakohdassa, sekä saman asetuksen 9 artiklan 5 kohdassa tarkoitetut yksilöllistä kohtelua koskevat hakemukset, jotka ovat otokseen kuulumattomien viejien tai tuottajien jättämiä.

II Riita-asian ja valituksenalaisen tuomion tausta

5. Valittajina olevat Brosmann Footwear ym. ovat Kiinassa toimintaansa harjoittavia, jalkineita valmistavia ja maastavieviä yrityksiä.

6. Confédération européenne de l’industrie de la chaussuren (Euroopan jalkineteollisuuden järjestö, jäljempänä CEC) 30.5.2005 tekemän valituksen seurauksena komissio aloitti polkumyynnin vastaisen menettelyn, joka koski tiettyjen Kiinan kansantasavallasta ja Vietnamista peräisin olevien sellaisten jalkineiden tuontia, joiden päälliset ovat nahkaa. Ilmoitus tämän menettelyn aloittamisesta julkaistiin Euroopan unionin virallisessa lehdessä 7.7.2005 [6] (jäljempänä menettelyn aloittamista koskeva ilmoitus).

7. Koska asianosaisten määrä oli huomattava, menettelyn aloittamista koskevan ilmoituksen 5.1 kohdan a alakohdassa mainittiin, että asiassa käytetään otantatekniikkaa perusasetuksen 17 artiklan mukaisesti.

8. Menettelyn aloittamista koskevan ilmoituksen 5.1 kohdan b alakohdassa todettiin lisäksi, että viejien ja valmistajien, jotka perusasetuksen 17 artiklan 3 kohdan ja 9 artiklan 6 kohdan soveltamiseksi hakevat yksilöllistä polkumyyntimarginaalia, on täytettävä kyselylomake ilmoituksessa mainitussa määräajassa eli 40 päivän kuluessa siitä, kun ilmoitus on julkaistu Euroopan unionin virallisessa lehdessä.

9. Menettelyn aloittamista koskevan ilmoituksen 5.1 kohdan e alakohdassa, jonka otsikkona on ”Markkinataloudessa toimivan yrityksen asema”, täsmennettiin, että sellaisten jalkineiden normaaliarvo, joiden päälliset ovat nahkaa ja joita myyvät valmistajat katsovat toimivansa perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan c alakohdassa tarkoitetuissa markkinatalousolosuhteissa, vahvistetaan mainitun asetuksen 2 artiklan 7 kohdan b alakohdan mukaisesti. Valmistajilla, jotka aikoivat esittää markkinataloudessa toimivan yrityksen asemaa koskevan hakemuksen, oli velvollisuus varmistua siitä, että hakemukset saapuivat komissioon menettelyn aloittamista koskevan ilmoituksen 6 kohdan d alakohdassa asetetussa erityisessä määräajassa eli kahden viikon kuluessa mainitun ilmoituksen julkaisemisesta.

10. Menettelyn aloittamista koskevan ilmoituksen 6 kohdan d alakohdan mukaan samaa määräaikaa sovelletaan myös perusasetuksen 9 artiklan 5 kohdan mukaisesti esitettyihin yksilöllistä kohtelua koskeviin hakemuksiin.

6 — EUVL C 166, s. 14.

11. Brosmann Footwear ym. ottivat yhteyttä komissioon ja toimittivat sille asetetussa määräajassa menettelyn aloittamista koskevan ilmoituksen 5.1 kohdan a alakohdan i alakohdassa ja e alakohdassa vaaditut tiedot voidakseen kuulua vientiä harjoittavien tuottajien otokseen, jonka komissio aikoi laatia perusasetuksen 17 artiklan mukaisesti, ja saadakseen markkinataloudessa toimivan yrityksen aseman tai, jollei tämä ole mahdollista, yksilöllisen kohtelun.

12. Komissio antoi 23.3.2006 asetuksen (EY) N:o 553/2006[7] väliaikaisen polkumyyntitullin käyttöönotosta tiettyjen Kiinan kansantasavallasta ja Vietnamista peräisin olevien sellaisten jalkineiden tuonnissa, joiden päälliset ovat nahkaa (jäljempänä väliaikainen asetus).

13. Väliaikaisen asetuksen yhdeksännen perustelukappaleen mukaan polkumyyntiä ja vahinkoa koskeva tutkimus kattoi 1.4.2004 ja 31.3.2005 välisen ajanjakson (jäljempänä tutkimusajanjakso). Vahinkoa koskevaan arvioon vaikuttavien seikkojen tarkastelu kattoi 1.1.2001 ja 31.3.2005 välisen ajanjakson.

14. Niiden kiinalaisten ja vietnamilaisten vientiä harjoittavien tuottajien, joille ei myönnettäisi markkinataloudessa toimivan yrityksen asemaa, tuotteille oli määritettävä normaaliarvo vertailumaata, tässä tapauksessa Brasilian liittotasavaltaa, koskevien tietojen perusteella, mistä syystä tehtiin tarkastuskäynti kolmen brasilialaisen yrityksen toimitiloihin (väliaikaisen asetuksen kahdeksas perustelukappale).

15. Polkumyynnin määrittämisen yhteydessä komissio käytti otantatekniikkaa. Väliaikaisen asetuksen 55 perustelukappaleen mukaan kiinalaisista vientiä harjoittavista tuottajista, jotka ilmaisivat halunsa kuulua otokseen, 154 vei tuotetta Euroopan yhteisöön tutkimusajanjakson aikana. Saman perustelukappaleen mukaan näitä yhtiöitä pidettiin aluksi yhteistyössä toimivina yrityksinä ja ne otettiin huomioon otoksen valinnassa.

16. Väliaikaisen asetuksen 57 perustelukappaleesta ilmenee, että komissio käytti lopulta otosta, joka käsitti 13 kiinalaista vientiä harjoittavaa tuottajaa, joiden tuotanto oli yli 20 prosenttia Kiinan vientimäärästä yhteisöön. Väliaikaisen asetuksen 67–69 perustelukappaleesta ilmenee, että komissio hylkäsi kaikki vientiä harjoittavien tuottajien markkinataloudessa toimivan yrityksen asemaa koskevat hakemukset. Väliaikaisen asetuksen 91–94 perustelukappaleen mukaan myös kaikki mainittujen vientiä harjoittavien yritysten yksilöllistä kohtelua koskevat hakemukset hylättiin.

17. Väliaikaisen asetuksen 62 perustelukappaleen mukaan vientiä harjoittaville tuottajille, joita ei sisällytetty otokseen, ilmoitettiin, että niitä koskevat polkumyyntitullit laskettaisiin perusasetuksen 9 artiklan 6 kohdan säännösten mukaisesti. Väliaikaisen asetuksen 64 perustelukappaleen mukaan neljä vientiä harjoittavaa otokseen kuulumatonta kiinalaista tuottajaa oli hakenut yksilöllistä polkumyyntimarginaalia perusasetuksen 9 artiklan 6 kohdan ja 17 artiklan 3 kohdan mukaisesti. Mainittuja hakemuksia ei kuitenkaan otettu tutkittaviksi, koska komissio katsoi perusasetuksen 17 artiklan 3 kohdan nojalla, että yksilöllisen tarkastelun suorittaminen olisi kohtuuttoman raskasta ja estäisi tutkimuksen loppuunsaattamisen ajoissa. Näissä olosuhteissa näiden vientiä harjoittavien tuottajien polkumyyntimarginaali määritettiin otokseen kuuluvien yritysten polkumyyntimarginaalien painotetun keskiarvon perusteella (väliaikaisen asetuksen 135 ja 143 perustelukappale).

18. Yhteisön teollisuudenalan määritelmän osalta komissio totesi väliaikaisen asetuksen 150 perustelukappaleessa, että valittajien tuotanto oli 42 prosenttia kyseisen tuotteen kokonaistuotannosta yhteisössä. Väliaikaisen asetuksen 65 ja 151 perustelukappaleen mukaan komissio valitsi kymmenen yhteisön tuottajan otoksen tuotantomäärien ja niiden sijoittautumispaikan perusteella. Otokseen valittujen tuottajien osuus valittajien tuotannosta oli 10 prosenttia. Komissio totesi, että 814 yhteisön tuottajaa, joiden nimissä valitus oli tehty, muodosti perusasetuksen 5 artiklan 4 kohdassa tarkoitetun ”yhteisön tuotannonalan” (väliaikaisen asetuksen 152 perustelukappale).

7 — EUVL L 98, s. 3.

19. Otokseen valittujen yhteisön tuottajien yksilöinnin osalta komissio totesi, että joillakin niistä oli yhteisössä asiakkaita, jotka hankkivat tuotteita myös Kiinasta ja Vietnamista ja hyötyvät näin suoraan tästä tuonnista. Komission mukaan näiden tuottajien tilanne on tämän vuoksi ”arkaluonteinen”, koska osa niiden asiakkaista ei ehkä pidä hyvänä sitä, että ne tekevät väitettyä vahingollista polkumyyntiä koskevan valituksen tai tukevat tällaista valitusta. Komissio totesi, että niiden mielestä jotkin niiden asiakkaista saattaisivat ryhtyä ”vastatoimiin” ja mahdollisesti jopa lopettaa liikesuhteen niiden kanssa. Komissio hyväksyi näin ollen otokseen valittujen yhtiöiden luottamuksellista kohtelua koskevan pyynnön niiden nimen paljastamisen osalta (väliaikaisen asetuksen kahdeksas perustelukappale).

20. Euroopan unionin neuvosto antoi 5.10.2006 lopullisen asetuksen. Neuvosto otti asetuksen nojalla käyttöön lopullisen polkumyyntitullin, jota sovelletaan tuotaessa Kiinasta peräisin olevia jalkineita, joiden päälliset ovat nahkaa tai tekonahkaa, lukuun ottamatta useisiin CN-koodeihin kuuluvia urheilujalkineita, STAF-jalkineita, tohveleita ja muita sisäjalkineita sekä jalkineita, joissa on suojaava kärjys (lopullisen asetuksen 1 artikla).

21. Kiinalaisten tuottajien otoksen edustavuudesta neuvosto korosti lopullisen asetuksen 44 perustelukappaleessa, että otokseen valittujen yritysten osuus tutkinnassa yhteistyössä olleiden tuottajien viennistä yhteisöön oli yli 12 prosenttia. Koska perusasetuksen 17 artiklassa ei säädetä edustavuuden tasoa koskevasta raja-arvosta, muodostettu otos on tässä säännöksessä tarkoitetulla tavalla edustava.

22. Lopullisen asetuksen 72 perustelukappaleen mukaan neuvosto päätti myöntää markkinataloudessa toimivan yrityksen aseman yhdelle otokseen valituista vientiä harjoittavista tuottajista, nimittäin Golden Step -nimiselle yritykselle mainitun yrityksen muuttuneiden olosuhteiden vuoksi.

23. Lopullisen asetuksen 1 artiklan 3 kohdan mukaan lopulliseksi polkumyyntitulliksi, jota sovellettaisiin nettohintaan yhteisön rajalla ennen tullia, vahvistettiin 16,5 prosenttia sellaisten jalkineiden osalta, joiden valmistajana oli 11 sellaista kiinalaista yritystä, jotka kuuluivat otokseen mutta joille ei ollut myönnetty markkinataloudessa toimivan yrityksen asemaa. Golden Stepin osalta tulliksi vahvistettiin 9,7 prosenttia. Lopullisen asetuksen 3 artiklan mukaan nämä tullit olivat voimassa kahden vuoden ajan.

24. Niiden markkinataloudessa toimivan yrityksen asemaa tai yksilöllistä kohtelua koskevien hakemusten osalta, joita useat yritykset olivat esittäneet mutta joihin komissio ei ollut ottanut kantaa, neuvosto katsoi, ettei se, ettei komissio ollut vastannut jokaiseen hakemukseen erikseen, merkinnyt perusasetuksen rikkomista.

25. Mainittujen yritysten, Brosmann Footwear ym. mukaan luettuina, valmistamiin jalkineisiin sovellettavaksi polkumyyntitulliksi vahvistettiin 16,5 prosenttia.

26. Yhteisön tuottajien otoksen osalta neuvosto hylkäsi lopullisen asetuksen 53–59 perustelukappaleessa kaikki väitteet, joissa kyseenalaistetaan otoksen edustavuus, ja vahvisti näin ollen komission väliaikaisessa asetuksessa esittämät arviot.

27. Yhteisön tuotannonalan määritelmästä neuvosto korosti lopullisen asetuksen 157 perustelukappaleessa, että kaikki valittajat toimivat yhteistyössä tutkimuksen aikana. Vahinkoa koskevat täydelliset kyselylomakkeet lähetettiin ainoastaan otokseen kuuluneille yhteisön tuottajille, mikä johtuu otantamenetelmän ominaisluonteesta (lopullisen asetuksen 158 perustelukappale).

28. Unionin yleisessä tuomioistuimessa nostamansa lopullisen asetuksen osittaista kumoamista koskevan kanteensa tueksi Brosmann Footwear ym. esittivät kahdeksan kanneperustetta. Kanneperusteina olivat ensinnäkin, että perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan b alakohtaa ja 9 artiklan 5 kohtaa on rikottu ja yhdenvertaisen kohtelun ja luottamuksensuojan periaatteita on loukattu; toiseksi, että perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan c alakohtaa ja 18 artiklaa on rikottu ja

puolustautumisoikeuksia on loukattu; kolmanneksi, että on tehty ilmeinen arviointivirhe ja perusasetuksen 5 artiklan 4 kohtaa on rikottu; neljänneksi, että on tehty ilmeinen arviointivirhe ja perusasetuksen 3 artiklan 2 kohtaa ja EY 253 artiklaa on rikottu, sekä viidenneksi, että on tehty ilmeinen arviointivirhe ja perusasetuksen 3 artiklan 2 kohtaa on rikottu.

29. Valituksenalaisella tuomiolla unionin yleinen tuomioistuin hylkäsi kaikki mainitut kanneperusteet ja velvoitti Brosmann Footwearin ym. korvaamaan ensimmäisessä oikeusasteessa syntyneet oikeudenkäyntikulut.

III Oikeudenkäyntimenettely unionin tuomioistuimessa ja asianosaisten lausumat

30. Brosmann Footwear ym. hakivat 18.5.2010 unionin tuomioistuimessa muutosta valituksenalaiseen tuomioon.

31. Brosmann Footwear ym. vaativat, että unionin tuomioistuin

— kumoaa valituksenalaisen tuomion sikäli kuin unionin yleinen tuomioistuin ei kumonnut lopullista asetusta ja sikäli kuin se velvoitti valittajat korvaamaan menettelystä unionin yleisessä tuomioistuimessa aiheutuneet oikeudenkäyntikulut

— antaa lopullisen tuomion ja kumoaa lopullisen asetuksen, sekä

— velvoittaa neuvoston korvaamaan muutoksenhausta aiheutuneet oikeudenkäyntikulut ja unionin yleisessä tuomioistuimessa käydystä oikeudenkäyntimenettelystä aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

32. Vastineessaan neuvosto vaatii, että unionin tuomioistuin

— hylkää valituksen

— toissijaisesti palauttaa asian unionin yleiseen tuomioistuimeen, sekä

— edelleen toissijaisesti hylkää kanteen ja joka tapauksessa velvoittaa Brosmann Footwearin ym. korvaamaan oikeudenkäyntikulut tässä oikeusasteessa.

33. Komissio kehottaa vastineessaan unionin tuomioistuinta hylkäämään valituksen ja velvoittamaan Brosmann Footwearin ym. korvaamaan komission oikeudenkäyntikulut.

IV Asian arviointi

34. Brosmann Footwear ym. esittävät valituksensa tueksi viisi valitusperustetta, jotka vastaavat viittä ensimmäisessä oikeusasteessa esitettyä kanneperustetta, jotka on lueteltu tämän ratkaisuehdotuksen 28 kohdassa.

35. Ensimmäiset kaksi valitusperustetta koskevat oikeudellisia virheitä, joihin unionin yleisen tuomioistuimen väitetään syyllistyneen sen tulkitessa perusasetusta niin, että toimielimillä ei ole velvollisuutta tutkia otokseen kuulumattomien vientiä harjoittavien tuottajien markkinataloudessa toimivan yrityksen asemaa tai yksilöllistä kohtelua koskevia hakemuksia. Kolmas valitusperuste koskee eri kohdissa tapahtuneita oikeudellisia virheitä sekä selvitysaineiston huomioon ottamista vääristyneellä tavalla yhteisön tuotannonalan yhteistyöhalukkuuden ja tutkimuksen kulun osalta. Neljäs valitusperuste koskee oikeudellista virhettä ja selvitysaineiston huomioon ottamista vääristyneellä tavalla yhteisön

tuotannonalalle aiheutuneen vahingon arvioinnin osalta. Viidennessä valitusperusteessaan Brosmann Footwear ym. katsovat unionin yleisen tuomioistuimen syyllistyneen oikeudelliseen virheeseen sekä selvitysaineiston huomioon ottamiseen vääristyneellä tavalla polkumyynnin ja yhteisön tuotannonalalle aiheutuneen vahingon välisen syy-yhteyden arvioinnin osalta.

A *Ensimmäinen ja toinen valitusperuste, jotka koskevat oikeudellista virhettä, johon unionin yleinen tuomioistuin syyllistyi katsoessaan, ettei toimielimillä ole velvollisuutta tutkia otokseen kuulumattomien vientiä harjoittavien tuottajien markkinataloudessa toimivan yrityksen asemaa tai yksilöllistä kohtelua koskevia hakemuksia*

36. Ennen kahden ensimmäisen valitusperusteen lähempää tarkastelua on syytä huomauttaa niistä pääasiallisista syistä, joiden perusteella unionin yleinen tuomioistuin hylkäsi Brosmann Footwearin ym:iden väitteen, jonka mukaan toimielimillä oli velvollisuus tutkia sellaisten kiinalaisten vientiä harjoittavien tuottajien markkinataloudessa toimivan yrityksen asemaa tai yksilöllistä kohtelua koskevat hakemukset, jotka eivät kuuluneet polkumyyntitutkimuksen otokseen.

1. Unionin yleisen tuomioistuimen lausumat

37. Unionin yleinen tuomioistuin toteaa ensinnäkin valituksenalaisen tuomion 72 kohdassa, että otantatekniikan käyttäminen tekniikkana, jolla voidaan hallita valituksen tekijöiden, viejien, tuojien, tuotetyyppien tai liiketoimintojen huomattava määrä, merkitsee perusasetuksen 17 artiklan 1 ja 3 kohdan sekä 9 artiklan 6 kohdan mukaan tutkimuksen rajoittamista. Samojen artiklojen perusteella unionin yleinen tuomioistuin täsmentää, että mainitun rajoittamisen toteuttaminen edellyttää kuitenkin kahden velvoitteen täyttämistä: ensinnäkin otoksen on oltava edustava ja toiseksi otokseen kuulumattomien tuottajien osalta vahvistettu polkumyyntimarginaali ei saa ylittää otokseen kuuluvien osapuolien osalta määritettyjen polkumyyntimarginaalien painotettua keskiarvoa (valituksenalaisen tuomion 73 kohta).

38. Unionin yleinen tuomioistuin huomauttaa, että mainituissa säännöksissä myönnetään kullekin otokseen kuulumattomalle tuottajalle mahdollisuus pyytää yksilöllisen polkumyyntimarginaalin laskemista sillä edellytyksellä, että tämä esittää kaikki tarvittavat tiedot tältä osin säädetyssä määräajassa ja että tämä toimenpide ei hankaloita komission tehtävää kohtuuttomasti eikä estä tutkimuksen loppuun saattamista ajoissa (valituksenalaisen tuomion 74 kohta).

39. Selostettuaan perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan b alakohdan sisällön unionin yleinen tuomioistuin katsoo valituksenalaisen tuomion 76 kohdassa, että ”otokseen kuulumattomat tuottajat voivat pyytää yksilöllisen polkumyyntimarginaalin laskemista, jonka edellytyksenä on markkinataloudessa toimivan yrityksen asemaa tai yksilöllistä kohtelua koskevan hakemuksen hyväksyminen, kun kyse on perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan b alakohdassa kyseessä olevista maista, ainoastaan perusasetuksen 17 artiklan 3 kohdan perusteella. Viimeksi mainitussa säännöksessä annetaan kuitenkin komissiolle valta harkita markkinataloudessa toimivan yrityksen asemaa tai yksilöllistä kohtelua koskevien hakemusten määrän perusteella, hankaloittaako niiden tarkastelu sen tehtävää kohtuuttomasti ja estääkö se tutkimuksen loppuun saattamisen ajoissa”.

40. Unionin yleinen tuomioistuin katsoo edellä esitetyn perusteella ensinnäkin, että käytettäessä otantatekniikkaa perusasetuksessa ei myönnetä otokseen kuulumattomille toimijoille ehdotonta oikeutta hyötyä yksilöllisen polkumyyntitullin laskemisesta, koska tällaisen pyynnön hyväksyminen riippuu perusasetuksen 17 artiklan 3 kohdan soveltamiseen liittyvästä komission päätöksestä (valituksenalaisen tuomion 77 kohta). Toiseksi tuomioistuin toteaa, että koska markkinataloudessa toimivan yrityksen aseman tai yksilöllisen kohtelun myöntämistä käytetään perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan b alakohdan mukaan ainoastaan normaaliarvon laskentamenetelmän määrittämiseksi yksilöllisten polkumyyntimarginaalien laskentaa varten, komission ei tarvitse tutkia

otokseen kuulumattomien toimijoiden tekemiä markkinataloudessa toimivan yrityksen asemaa tai yksilöllistä kohtelua koskevia hakemuksia, kun se on todennut perusasetuksen 17 artiklan 3 kohdan soveltamisen yhteydessä, että tällaisten marginaalien laskenta hankaloittaisi sen tehtävää kohtuuttomasti ja estäisi tutkimuksen loppuun saattamisen ajoissa (valituksenalaisen tuomion 78 kohta), ja kolmanneksi, että käsiteltävässä asiassa ei ole riitautettu sitä, että yksilöllisten polkumyyntimarginaalien laskenta kaikkien otokseen kuulumattomien ja tällaisia hakemuksia tehneiden toimijoiden osalta hankaloittaisi toimielinten tehtävää kohtuuttomasti ja estäisi tutkimuksen loppuun saattamisen ajoissa (valituksenalaisen tuomion 79 kohta).

41. Unionin yleinen tuomioistuin toteaa tämän perusteella, että Brosmann Footwearin ym:iden väite, jonka mukaan perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan b ja c alakohdassa komissio velvoitetaan tutkimaan otokseen kuulumattomien toimijoiden tekemät markkinataloudessa toimivan yrityksen asemaa tai yksilöllistä kohtelua koskevat hakemukset myös silloin, kun niihin ei sovelleta yksilöllistä polkumyyntimarginaalia, on hylättävä (valituksenalaisen tuomion 80 kohta).

42. Unionin yleinen tuomioistuin hylkää myös kantajien väitteen, jonka mukaan otokseen kuuluvien ja otokseen kuulumattomien yritysten yhdenvertaisen kohtelun periaatetta on loukattu, koska nämä kaksi yritysryhmää ovat eri tilanteissa (valituksenalaisen tuomion 81 kohta) ja koska komissiolla ei sille perusasetuksen 17 artiklan 3 kohdassa myönnetyn harkintavallan takia ollut velvollisuutta tutkia kaikkien otokseen kuulumattomien yritysten tekemiä markkinataloudessa toimivan yrityksen asemaa tai yksilöllistä kohtelua koskevia hakemuksia, vaikka osa niistä olisi ”ansainnut” markkinataloudessa toimivan yrityksen aseman tai yksilöllisen kohtelun ja vaikka osa niistä olisi joka tapauksessa saanut hylkäävän päätöksen markkinataloudessa toimivan yrityksen asemaa tai yksilöllistä kohtelua koskevaan hakemukseensa (valituksenalaisen tuomion 83–85 kohta).

43. Väitteestä, jonka mukaan perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan c alakohdassa markkinataloudessa toimivan yrityksen asemaa koskevaa hakemusta koskevan päätöksen tekemiselle säädettyä kolmen kuukauden määräaikaa ei olisi noudatettu, unionin yleinen tuomioistuin toteaa valituksenalaisen tuomion 92 kohdassa, että koska ”komissio ei tuomioistuimen aiemman tarkastelun perusteella ole tehnyt oikeudellista virhettä, kun se on jättänyt tutkimatta Brossmann Footwearin ym:iden tekemät markkinataloudessa toimivan yrityksen asemaa tai yksilöllistä kohtelua koskevat hakemukset”, mainitut yritykset ”eivät voi perustellusti vedota – – mainitun määräajan ylittymiseen, koska tämä määräaika koskee tilanteita, joissa komissiolla on velvollisuus tutkia nämä hakemukset”.

2. Asianosaisten lausumat

44. Ensimmäisessä valitusperusteessaan Brosmann Footwear ym. arvostelevat valituksenalaisen tuomion 78 kohdassa esitettyä unionin yleisen tuomioistuimen kantaa, jonka mukaan toimielimillä ei ollut velvollisuutta tutkia niiden markkinataloudessa toimivan yrityksen asemaa tai yksilöllistä kohtelua koskevia hakemuksia. Brosmann Footwear ym. väittävät, että unionin yleinen tuomioistuin on syyllistynyt oikeudelliseen virheeseen katsoessaan mainitun tuomion samassa kohdassa, että markkinataloudessa toimivan yrityksen aseman tai yksilöllisen kohtelun myöntämisen tarkoituksena on ainoastaan määrittää normaaliarvon laskentamenetelmä yksilöllisten polkumyyntimarginaalien laskentaa varten.

45. Mainitulla tavoin menetellessään unionin yleinen tuomioistuin pelkisti valituksenalaisen tuomion 76–85 kohdassa Brosmann Footwearin ym:iden markkinataloudessa toimivan yrityksen asemaa tai yksilöllistä kohtelua koskevat hakemukset virheellisesti perusasetuksen 17 artiklassa tarkoitetun yksilöllisen polkumyyntimarginaalin laskemista koskevaksi hakemukseksi. Brosmann Footwear ym. eivät kuitenkaan katso pyytäneensä yksilöllisen polkumyyntimarginaalin eivätkä yksilöllisen polkumyyntitullin laskemista. Kantajat pyysivät sitä vastoin tuomioistuinta tunnustamaan, että ne toimivat ”markkinatalousolosuhteissa Kiinassa”, ja siten myöntämään niille painotetun keskiarvon perusteella määritettävän polkumyyntitullin, jota sovelletaan ”markkinatalousolosuhteissa Kiinassa”

toimiviin tuottajiin (toisin sanoen niihin otokseen kuuluviin tuottajiin, joille oli myönnetty markkinataloudessa toimivan yrityksen asema tai yksilöllinen kohtelu). Brosmann Footwear ym. täsmentävät, että kaikille otokseen kuulumattomille tuottajille, jotka ”ansaitsevat” markkinataloudessa toimivan yrityksen aseman, olisi pitänyt myöntää sama polkumyyntitulli kuin Golden Stepille (9,7 %), joka oli ainoa otokseen kuuluva yhtiö, jolle oli myönnetty markkinataloudessa toimivan yrityksen asema, eikä painotetun keskiarvon perusteella määritettävää polkumyyntitullia, jota sovellettiin muihin otokseen kuuluviin yrityksiin (16,5 %). Sen vahvistaminen, että toimielimet saavat menetellä toisin, merkitsisi yhdenvertaisen kohtelun periaatteen loukkaamista.

46. Brosmann Footwearin ym:iden mukaan unionin yleisellä tuomioistuimella ei ollut oikeutta perustella ratkaisuaan, jonka mukaan toimielimillä ei ollut velvollisuutta tutkia markkinataloudessa toimivan yrityksen asemaa tai yksilöllistä kohtelua koskevia hakemuksia, sillä, että hakemusten lukumäärä oli niin suuri, että niiden tarkastelu estäisi tutkimuksen loppuun saattamisen ajoissa, koska mainittua perustelua voidaan soveltaa ainoastaan yksilöllisen polkumyyntimarginaalin laskemista koskeviin hakemuksiin.

47. Toisessa valitusperusteessaan Brosmann Footwear ym. väittävät ensinnäkin, että unionin yleinen tuomioistuin on menetellyt perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan c alakohdan vastaisesti katsoessaan valituksenalaisen tuomion 92 kohdassa, ettei komissiolla ollut velvollisuutta noudattaa mainitussa artiklassa säädettyä otokseen kuulumattomien yritysten markkinataloudessa toimivan yrityksen asemaa tai yksilöllistä kohtelua koskevien hakemusten tarkastelua koskevaa pakollista kolmen kuukauden enimmäismääräaikaa.

48. Toiseksi Brosmann Footwear ym. väittävät, että unionin yleinen tuomioistuin on laiminlyönyt perusteluvelvollisuutensa jättäessään kertomatta syyt, joiden vuoksi se on jättänyt tutkimatta väitteen, jonka mukaan toimielimet ovat menetelleet perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan c alakohdan vastaisesti, koska ne eivät ole ratkaisseet otokseen kuuluvien kiinalaisten tuottajien markkinataloudessa toimivan yrityksen asemaa tai yksilöllistä kohtelua koskevia hakemuksia kolmen kuukauden kuluessa tutkimuksen alkamisesta.

49. Neuvosto ja komissio vaativat mainittujen kahden valitusperusteen hylkäämistä.

50. Neuvoston mukaan unionin yleinen tuomioistuin on aivan oikeutetusti selittänyt perusasetuksen 17 artiklan ja 2 artiklan 7 kohdan välisen yhteyden. Otantatekniikkaa sovellettaessa yksilöllinen polkumyyntimarginaali voidaan myöntää ainoastaan otokseen kuuluville viejille tai sellaisille otokseen kuulumattomille viejille, joiden yksilöllistä polkumyyntimarginaalia koskeva hakemus on hyväksytty perusasetuksen 17 artiklan 3 kohdan mukaisesti. Sellaisille otokseen kuulumattomille viejille, joiden mainittua hakemusta ei ole hyväksytty mainitun asetuksen 17 artiklan 3 kohdan mukaisesti, ei voida myöntää yksilöllistä polkumyyntimarginaalia riippumatta siitä, ovatko ne sijoittautuneet markkinatalousmaahan vai eivät. Neuvosto katsoo näin ollen, että silloin, kun kyseessä ei ole markkinatalousmaa, markkinataloudessa toimivan yrityksen asemaa tai yksilöllistä kohtelua koskevien hakemusten tarkoituksena on antaa otokseen kuulumattomille tai sellaisille yrityksille, joiden hakemukset on hyväksytty perusasetuksen 17 artiklan 3 kohdan mukaisesti, mahdollisuus saada yksilöllinen polkumyyntimarginaali. Oli miten oli, Brosmann Footwearin ym:iden väite on joka tapauksessa merkityksetön, koska ne eivät ole hakeneet yksilöllisen polkumyyntimarginaalin myöntämistä, kuten ne itsekin korostavat.

51. Valituksenalaisen tuomion 78 kohdasta ilmenevä unionin yleisen tuomioistuimen kanta on neuvoston mukaan myös perusteltu, koska unionin yleinen tuomioistuin ei totea siinä, että Brosmann Footwear ym. olisivat hakeneet markkinataloudessa toimivan yrityksen aseman ja/tai yksilöllisen kohtelun myöntämistä saadakseen yksilöllisen polkumyyntimarginaalin. Muut väitetyt oikeudelliset virheet, joihin Brosmann Footwear ym. ovat vedonneet, ovat joko perusteettomia tai eivät täytä tutkittavaksi ottamisen edellytyksiä.

52. Komissio lisää, että kuten unionin yleinen tuomioistuin on katsonut, toimielimillä ei ole velvollisuutta tutkia jokaista markkinataloudessa toimivan yrityksen asemaa tai yksilöllistä kohtelua koskevaa hakemusta silloinkaan, kun toimielimet päättävät käyttää otantatekniikkaa. Kuten unionin yleinen tuomioistuin toteaa valituksenalaisen tuomion 77 kohdassa, toimielimet saivat rajoittaa tutkimuksensa otokseen sisältyviin hakemuksiin, koska käsiteltävänä olevassa asiassa, kuten unionin yleinen tuomioistuin valituksenalaisen tuomion 84 kohdassa toteaa, on kiistatonta, että yksilöllisten polkumyyntimarginaalien laskeminen kaikille otokseen kuulumattomille kyseisen hakemuksen esittäneille yrityksille olisi hankaloittanut toimielinten työtä kohtuuttomasti ja estänyt tutkimuksen loppuunsaattamisen ajoissa.

53. Toisen valitusperusteen osalta neuvosto ja komissio katsovat, että kyseinen valitusperuste on osittain perusteeton ja osittain ei täytä tutkittavaksi ottamisen edellytyksiä. Sen väitteen osalta, että kolmen kuukauden määräaika ylittyi Brosmann Footwearin ym:iden markkinataloudessa toimivan yrityksen asemaa tai yksilöllistä kohtelua koskevien hakemusten tutkimisen osalta, mainitut toimielimet viittaavat valituksenalaisen tuomion 92 kohdasta ilmenevään unionin yleisen tuomioistuimen arviointiin. Koska siis toimielinten tehtävänä ei ole tutkia otokseen kuulumattomien yritysten markkinataloudessa toimivan yrityksen asemaa tai yksilöllistä kohtelua koskevia hakemuksia, neuvosto ja komissio katsovat, ettei perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan c alakohdassa säädetty kolmen kuukauden määräaika koske niitä. Siitä, että mainittua määräaikaa ei ole noudatettu myöskään tutkittaessa otokseen kuuluvien yritysten markkinataloudessa toimivan yrityksen asemaa tai yksilöllistä kohtelua koskevia hakemuksia, neuvosto ja komissio toteavat, että mainittua osaperustetta ei ole esitetty unionin yleisessä tuomioistuimessa ja että kyseessä on siten uusi peruste, jota ei voida ottaa tutkittavaksi muutoksenhakuvaiheessa.

3. Asian arviointi

54. Mainitut kaksi ensimmäistä valitusperustetta koskevat perusasetuksen 17 artiklan 3 kohdan ulottuvuutta.

55. On kiistatonta, että perusasetuksen 17 artiklassa annetaan komissiolle mahdollisuus käyttää otantatekniikkaa erityisesti silloin, kun valittajien tai viejien määrä on huomattava.

56. Brosmann Footwear ym. eivät myöskään arvostele valituksenalaisen tuomion 72 kohdasta ilmenevää unionin yleisen tuomioistuimen kantaa, jonka mukaan otantamenetelmän käyttö rajoittaa tutkimusta.

57. Kuten unionin yleinen tuomioistuin on katsonut, otokseen kuulumattomat viejät ja tuottajat eivät siten sisälly tutkimukseen.

58. On kuitenkin huomautettava, että perusasetuksen 17 artiklan 3 kohta jossain määrin lieventää mainittua toteamusta siinä erityistapauksessa, että yritykset esittävät ”yksilöllisen polkumyyntimarginaalin” laskemista koskevia hakemuksia.

59. Mainitussa säännöksessä säädetään nimittäin, että komission käyttäessä otantatekniikkaa sellaiselle otokseen kuulumattomalle viejälle tai tuottajalle, joka on esittänyt tarvittavat tiedot määräajan kuluessa, voidaan ”kuitenkin” laskea ”yksilöllinen polkumyyntimarginaali”. Mainittua otokseen kuulumattomalle tuottajalle tai viejälle tarjottua mahdollisuutta sovelletaan, ”paitsi jos [niitä] on niin paljon, että yksilölliset tarkastelut hankaloittaisivat tehtävää kohtuuttomasti ja estäisivät tutkimuksen loppuun saattamisen hyvissä ajoin”.

60. On syytä muistuttaa, että unionin yleinen tuomioistuin on todennut valituksenalaisen tuomion 76 ja 77 kohdassa, että perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen maiden osalta yksilöllisen polkumyyntimarginaalin laskeminen edellyttää markkinataloudessa toimivan yrityksen asemaa tai yksilöllistä kohtelua koskevan hakemuksen hyväksymistä, mutta mainitun asetuksen 17 artiklan 3 kohdan mukaan otokseen kuulumattomalla toimijalla ei kuitenkaan ole ehdotonta oikeutta saada yksilöllistä polkumyyntimarginaalia. Toiseksi unionin yleinen tuomioistuin on katsonut mainitun tuomion 78 kohdassa, että koska markkinataloudessa toimivan yrityksen aseman tai yksilöllisen kohtelun myöntämistä käytetään ainoastaan normaaliarvon laskentamenetelmän määrittämiseksi yksilöllisten polkumyyntimarginaalien laskentaa varten, komission ei tarvitse tutkia otokseen kuulumattomien toimijoiden tekemiä markkinataloudessa toimivan yrityksen asemaa tai yksilöllistä kohtelua koskevia hakemuksia, kun se on todennut perusasetuksen 17 artiklan 3 kohdan soveltamisen yhteydessä, että tällaisten marginaalien laskenta hankaloittaisi sen tehtävää kohtuuttomasti ja estäisi tutkimuksen loppuun saattamisen ajoissa.

61. Brosmann Footwear ym. jättävät täysin oikeutetusti riitauttamatta valituksenalaisen tuomion 76 ja 77 kohdasta ilmenevän arvioinnin.

62. Jotta komission on viime kädessä mahdollista laskea yksilölliset polkumyyntimarginaalit, on sellaisten maiden viejien tai tuottajien, jotka eivät ole markkinatalousmaita mutta kuitenkin Maailman kauppajärjestön jäseniä, ensinnäkin joko saatava markkinataloudessa toimivan yrityksen asema eli täytettävä perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan b ja c alakohdassa asetetut edellytykset, tai siinä tapauksessa, että niihin ei sovelleta mainittuja säännöksiä ja että normaaliarvo siten lasketaan perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan a alakohdan perusteella, saatava perusasetuksen 9 artiklan 5 kohdan mukainen yksilöllinen kohtelu.

63. Kuten unionin yleinen tuomioistuin on katsonut valituksenalaisen tuomion 76 kohdassa, yksilöllisen polkumyyntimarginaalin laskemisen edellytyksenä on markkinataloudessa toimivan yrityksen asemaa tai yksilöllistä kohtelua koskevan hakemuksen hyväksyminen. Laskennan suorittamiseen liittyy kuitenkin perusasetuksen 17 artiklan 3 kohdan mukainen varauma, jonka mukaan yksilöllinen tarkastelu ei saa kohtuuttomasti hankaloittaa komission työtä eikä estää tutkimuksen loppuun saattamista ajoissa, kuten unionin yleinen tuomioistuin toteaa mainitun tuomion 76 kohdassa.

64. Ongelmallisemmalta vaikuttaa valituksenalaisen tuomion 78 kohdasta ilmenevä unionin yleisen tuomioistuimen arviointi, jonka mukaan markkinataloudessa toimivan yrityksen aseman tai yksilöllisen kohtelun myöntämistä käytetään ainoastaan normaaliarvon laskentamenetelmän määrittämiseksi yksilöllisten polkumyyntimarginaalien laskentaa varten eikä komission siten tarvitse tutkia otokseen kuulumattomien toimijoiden tekemiä markkinataloudessa toimivan yrityksen asemaa tai yksilöllistä kohtelua koskevia hakemuksia, kun se on todennut perusasetuksen 17 artiklan 3 kohdan soveltamisen yhteydessä, että tällaisten marginaalien laskenta hankaloittaisi sen tehtävää kohtuuttomasti ja estäisi tutkimuksen loppuun saattamisen ajoissa.

65. Vaikka on myönnettävä, että yksilöllisen polkumyyntimarginaalin laskeminen edellyttää markkinataloudessa toimivan yrityksen aseman tai yksilöllisen kohtelun myöntämistä, mainitunlainen hakemus ei välttämättä merkitse mainitunlaisen marginaalin laskentapyyntöä. Markkinataloudessa toimivan yrityksen aseman ja yksilöllisen kohtelun myöntämistä koskevia hakemuksia ja toisaalta yksilöllisen polkumyyntimarginaalin laskemista koskevaa hakemusta koskevat eri säännökset ja eri määräajat.

66. Menettelyn aloittamista koskevassa ilmoituksessa täsmennettiin siten, että perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan b alakohdan nojalla tehdyt markkinataloudessa toimivan yrityksen aseman ja saman asetuksen 9 artiklan 5 kohdan nojalla esitetyt yksilöllisen kohtelun myöntämistä koskevat hakemukset on lähetettävä komissiolle kahden viikon kuluessa mainitun ilmoituksen julkaisemisesta, kun taas perusasetuksen 9 artiklan 6 kohdan ja 17 artiklan 3 kohdan nojalla tehdyt yksilöllisen

polkumyyntimarginaalin laskemista koskevat hakemukset on lähetettävä 40 vuorokauden määräajassa, joka lasketaan menettelyn aloittamista koskevan ilmoituksen julkaisemisesta. Mainitun ilmoituksen sivulla 1 olevassa alaviitteessä, johon unionin yleinen tuomioistuin viittaa valituksenalaisen tuomion 89 kohdassa, korostetaan lisäksi sellaisten viejien tai tuottajien tekemän yksilöllisen polkumyyntimarginaalin laskemista koskevan hakemuksen vapaaehtoisuutta, jotka ovat hakeneet markkinataloudessa toimivan yrityksen asemaa tai yksilöllistä kohtelua. Kuten myös Brosmann Footwear ym. toteavat, yksilöllisen polkumyynti-marginaalin laskemista koskevassa hakemuksessa on oltava sellaisia lisätietoja, joita ei edellytetä markkinataloudessa toimivan yrityksen asemaa tai yksilöllistä kohtelua koskevalta hakemukselta.

67. Lisäksi valituksenalaisen tuomion 95 kohdassa mainitusta väliaikaisen asetuksen 64 kohdasta ilmenee, että ainoastaan neljä komission otokseen kuulumatonta kiinalaista tuottaja-viejää haki yksilöllisen polkumyyntimarginaalin laskemista ja esitti perusasetuksen 9 artiklan 6 kohdan ja 17 artiklan 3 kohdan soveltamiseen tarvittavat tiedot asetetussa määräajassa, kun taas on kiistatonta, että 141 kiinalaista tuottaja-viejää, Brosmann Footwear ym. mukaan lukien, oli esittänyt markkinataloudessa toimivan yrityksen asemaa ja/tai yksilöllistä kohtelua koskevia hakemuksia täyttämättä kuitenkaan asetetussa määräajassa kyselylomaketta, jonka perusteella yksilöllisen polkumyyntimarginaalin laskeminen olisi mahdollista.

68. Näin ollen sekä sovellettavista säännöksistä että käsiteltävänä olevan asian asiakirja-aineistosta ilmenee varsin selvästi, ettei markkinataloudessa toimivan yrityksen asemaa tai yksilöllistä kohtelua hakeva toimija välttämättä vaadi yksilöllisen polkumyyntimarginaalin laskemista, eikä siihen ole myöskään velvollisuutta.

69. Koska markkinataloudessa toimivan yrityksen asemaa tai yksilöllistä kohtelua koskeva hakemus ei välttämättä ole yhteydessä yksilöllisen polkumyyntimarginaalin laskemista koskevaan hakemukseen, on vaikea ymmärtää, miten perusasetuksen 17 artiklan 3 kohta voitaisiin mainitun marginaalin laskemista koskevan hakemuksen puuttuessa ulottaa koskemaan otokseen kuulumattomien viejien tai tuottajien markkinataloudessa toimivan yrityksen asemaa ja/tai yksilöllistä kohtelua koskevien hakemusten käsittelyä.

70. Näin ollen on katsottava, että unionin yleinen tuomioistuin on syyllistynyt oikeudelliseen virheeseen katsoessaan valituksenalaisen tuomion 78 kohdassa, että perusasetuksen 17 artiklan 3 kohdassa annetaan komissiolle mahdollisuus jättää tutkimatta otokseen kuulumattomien yritysten, kuten Brosmann Footwearin ym:iden, markkinataloudessa toimivan yrityksen asemaa tai yksilöllistä kohtelua koskevat hakemukset. Mainitussa artiklassa näet ainoastaan vapautetaan komissio velvollisuudesta tutkia otokseen kuulumattoman yrityksen yksilöllisen polkumyyntimarginaalin laskemista koskevat hakemukset silloin, kun mainitussa artiklassa asetetut edellytykset täyttyvät.

71. Oikeudellisella virheellä ei kuitenkaan ole käsiteltävänä olevassa asiassa vaikutusta, koska se ei voi johtaa valituksenalaisen tuomion kumoamiseen.

72. Tässä kohdin on syytä huomauttaa, että unionin yleinen tuomioistuin on täysin oikeutetusti katsonut, että otantamenettelyn käyttäminen rajoittaa tutkimusta, eivätkä Brosmann Footwear ym. ole asiaa kiistäneet. Tutkimus ei näin ollen kata otokseen kuulumattomia yrityksiä.

73. Kuten edellä on mainittu, ainoa poikkeus mainitusta tutkimuksen rajoittamisesta, joka itsekin on rajallinen, koskee otokseen kuulumattomien viejien tai tuottajien yksilöllisen polkumyyntimarginaalin laskemista koskevia hakemuksia, ja siitä säädetään perusasetuksen 17 artiklan 3 kohdassa. Koska mainittua poikkeusta on tulkittava suppeasti, sitä ei näin ollen sovelleta otokseen kuulumattomien tuottajien tai viejien tekemiin markkinataloudessa toimivan yrityksen asemaa tai yksilöllistä kohtelua koskeviin hakemuksiin.

74. Mainituissa olosuhteissa komissiolla oli perusasetuksen 17 artiklan 1 kohdan nojalla oikeus jättää tutkimatta otokseen kuulumattomien yritysten markkinataloudessa toimivan yrityksen asemaa tai yksilöllistä kohtelua koskevat hakemukset. Oikeus jättää mainitut hakemukset tutkimatta on erottamaton osa otantamenettelyn käyttöä saman artiklan 3 kohdan soveltamisesta riippumatta.

75. Tässä yhteydessä on syytä huomauttaa, etteivät Brosmann Footwear ym. riitauta kiinalaisten tuottaja-viejien otoksen sisältöä eivätkä sen edustavuutta. Valittajat ainoastaan arvostelevat valituksen 22 kohdassa unionin yleisen tuomioistuimen perusasetuksen 17 artiklasta antamaa tulkintaa väittäessään, että otos voidaan pätevästi koota vasta sen jälkeen, kun komissio on ratkaissut markkinataloudessa toimivan yrityksen asemaa ja yksilöllistä kohtelua koskevat hakemukset.

76. Ei voida kuitenkaan katsoa, että tutkimuksen rajoittamiseen, jota otantamenettelyn soveltaminen merkitsee, ei voitaisi ryhtyä, ennen kuin komissio on ratkaissut kaikki markkinataloudessa toimivan yrityksen asemaa tai yksilöllistä kohtelua koskevat hakemukset, mukaan lukien näin ollen myös otokseen kuulumattomien yritysten hakemukset. Koska tutkimuksen aloittamisesta on tiedotettava menettelyn aloittamista koskevalla ilmoituksella, kuten perusasetuksen 5 artiklan 10 kohdassa säädetään, ja koska markkinataloudessa toimivan yrityksen asemaa ja yksilöllistä kohtelua koskevia hakemuksia voidaan jättää vasta kyseisen ilmoituksen julkaisemisen jälkeen, tutkimuksen rajoittaminen otanta-menetelmään perustuen merkitsee väistämättä sitä, että otokseen kuulumattomien yritysten esittämiä markkinataloudessa toimivan yrityksen asemaa ja/tai yksilöllistä kohtelua koskevia hakemuksia ei ole tutkittava.

77. Mainitun tutkimuksen tekemättä jättäminen ei merkitse, toisin kuin Brosmann Footwear ym. väittävät, että yhdenvertaisen kohtelun periaatetta olisi loukattu otokseen kuulumattomien yritysten osalta ja että niille otokseen kuulumattomille yrityksille, jotka olisivat ”ansainneet” markkinataloudessa toimivan yrityksen aseman tai yksilöllisen kohtelun, on aiheutunut vahinkoa, koska niitä on polkumyyntimarginaalin laskemisen osalta kohdeltu samalla tavoin kuin niitä otokseen kuulumattomia yrityksiä, joiden markkinataloudessa toimivan yrityksen asemaa ja/tai yksilöllistä kohtelua koskevat hakemukset olisi hylätty.

78. Ottamatta huomioon sitä, että mainitunlainen argumentointi on Brosmann Footwearin ym:iden tapauksessa täysin kuvitteellista, on syytä huomauttaa, että perusasetuksen 9 artiklan 6 kohdassa säädetään, että tutkimukseen kuulumattomien vientiä harjoittavien tuottajien osalta vahvistettu polkumyyntimarginaali ei saa ylittää otokseen kuuluvien osapuolien osalta määritettyjen polkumyyntimarginaalien painotettua keskiarvoa. Mainitussa säännöksessä, jonka pätevyyttä Brosmann Footwear ym. eivät missään vaiheessa ole riitauttaneet, ei siten myönnetä sellaisille otokseen kuulumattomille vientiä harjoittaville tuottajille, jotka ovat hakeneet markkinataloudessa toimivan yrityksen asemaa tai yksilöllistä kohtelua, oikeutta muuhun toimielinten laskemaan polkumyyntimarginaalien painotettuun keskiarvoon kuin siihen, joka lasketaan kaikkien otokseen kuuluvien yritysten perusteella riippumatta siitä, onko niille myönnetty markkinataloudessa toimivan yrityksen asema tai yksilöllinen kohtelu.

79. Edellä esitetty huomioon ottaen ja siitä oikeudellisesta virheestä huolimatta, johon unionin yleinen tuomioistuin syyllistyi perusasetuksen 17 artiklan 3 kohdan tulkinnassa, unionin yleinen tuomioistuin on kuitenkin valituksenalaisen tuomion 92 kohdassa päätynyt oikeaan tulkintaan sen väitteen osalta, joka koskee komissiolle Brosmann Footwearin ym:iden markkinataloudessa toimivan yrityksen asemaa tai yksilöllistä kohtelua koskevien hakemusten tutkimiseksi myönnetyn kolmen kuukauden määräajan ylittymistä ja jonka mukaan mainittu määräaika koskee ainoastaan tutkimuksen kohteena olevien yritysten, toisin sanoen otokseen kuuluvien vientiä harjoittavien tuottajien, esittämien hakemusten tutkimista.

80. Sen väitteen osalta, jonka mukaan mainittua määräaikaa ei noudatettu mainittujen yritysten esittämien markkinataloudessa toimivan yrityksen asemaa tai yksilöllistä kohtelua koskevien hakemusten tutkimisessa, Brosmann Footwear ym. eivät mielestäni voi arvostella unionin yleistä tuomioistuinta siitä, ettei se ole lausunut kyseisestä väitteestä mitään, koska mainittua väitettä ei esitetty ensimmäisessä oikeusasteessa. Vaikka Brosmann Footwearin ym:iden edustaja väitti unionin tuomioistuimessa pidetyssä suullisessa käsittelyssä, että mainittuun väitteeseen oli vedottu kannekirjelmän 67 kohdassa, kyseiseen kohtaan liittyvästä asiayhteydestä ilmenee kuitenkin, että kolmen kuukauden määräajan noudattamatta jättäminen koski ainoastaan Brosmann Footwearin ym:iden esittämiä markkinataloudessa toimivan yrityksen asemaa tai yksilöllistä kohtelua koskevia hakemuksia ja niiden lisäksi korkeintaan muita otokseen kuulumattomia kiinalaisia vientiä harjoittavia tuottajia. Mainittu kohta on osa perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan c alakohdan ja erityisesti *puolustautumisoikeuksien* rikkomista koskevaa kanneperustetta. Koska puolustautumisoikeudet ovat subjektiivisia oikeuksia, on selvää, ettei mainittu kanneperusteen osa, siinä muodossa kuin se oli esitetty, koskenut otokseen kuuluvia kiinalaisia yrityksiä, joiden markkinataloudessa toimivan yrityksen asemaa tai yksilöllistä kohtelua koskevat hakemukset oli tutkittu toimielimissä. Katson siten, että mainittua väitettä ei voida ottaa tutkittavaksi muutoksenhaun yhteydessä.

81. Kaiken edellä mainitun perusteella esitän, että kaksi ensimmäistä valitusperustetta on hylättävä, koska ensimmäinen on tehoton ja toinen perusteeton.

B *Kolmas valitusperuste, joka koskee oikeudellisia virheitä ja selvitysaineiston huomioon ottamista vääristyneellä tavalla tarkasteltaessa yhteisön tuotannonalan riittävää yhteistyöhalukkuutta tutkimuksen aikana sekä tutkimuksen kulkua*

82. Mainittu valitusperuste koostuu kahdesta osasta, jotka koskevat oikeudellisia virheitä ja selvitysaineiston huomioon ottamista vääristyneellä tavalla tarkasteltaessa yhteisön tuotannonalan riittävää yhteistyöhalukkuutta tutkimuksen aikana sekä tutkimuksen kulkua.

1. Valitusperusteen ensimmäinen osa, joka koskee oikeudellisia virheitä ja selvitysaineiston huomioon ottamista vääristyneellä tavalla tarkasteltaessa yhteisön tuotannonalan riittävää yhteistyöhalukkuutta tutkimuksen aikana

a) Asianosaisten lausumat

83. Brosmann Footwearin ym:iden mukaan unionin yleinen tuomioistuin on ainoastaan tutkinut, saiko valitus siinä määrin tukea, että se oikeutti aloittamaan polkumyynnin vastaisen tutkimuksen, mutta ei selvittänyt sitä, olivatko toimielimet menetelleet oikein vahvistaessaan, että 804 otokseen kuulumatonta yhteisön tuottajaa, jotka olivat vastanneet ainoastaan ensimmäiseen tutkimuksen aikana lähetettyyn kyselyyn (jäljempänä asiavaltuutta koskeva kysely), olivat osoittaneet riittävää yhteistyöhalukkuutta, jotta niillä voitiin katsoa olevan ”asiavaltuus tutkimuksen aikana”. Toisin sanoen unionin yleinen tuomioistuin ei ole tarkistanut, olivatko toimielimet oikeassa katsoessaan, että asiavaltuutta koskeva vaatimus täyttyi tutkimuksen aikana. Brosmann Footwear ym. väittävät näin ollen, ettei ole varmaa, että yhteistyöhalukkuuden ja asiavaltuuksien aste tutkimuksen aloittamisen jälkeen oli yhtä suuri kuin valituksen saama tuki ennen tutkimuksen aloittamista. Unionin yleisen tuomioistuimen olisi siten pitänyt todeta, että toimielinten olisi pitänyt tarkistaa 804 valittajan yhteistyöhalukkuus lähettämällä heille otantamenettelyä koskeva kysely. Kuten unionin yleinen tuomioistuin toteaa valituksenalaisen tuomion 108 kohdassa, yhteisön tuottajille lähetetään tavallisesti juuri mainittu kysely sen tarkistamiseksi, haluavatko ne tehdä yhteistyötä tutkimuksen aikana. Katsoessaan kuitenkin valituksenalaisen tuomion 110–112 kohdassa, ettei toimielimillä ollut velvollisuutta lähettää otantamenettelyä koskevaa kyselylomaketta 804:lle otokseen kuulumattomalle yhteisön tuottajalle sen tarkistamiseksi, halusivatko ne tehdä yhteistyötä tutkimuksen aikana, ja

myöntäessään, että mainitunlaiseksi tarkistukseksi riitti yritysten asiavaltuutta koskevassa kyselylomakkeessa antama pelkkä ilmoitus siitä, että ne tukevat valitusta, unionin yleinen tuomioistuin on rikkonut perusasetuksen 4 artiklan 1 kohtaa ja 5 artiklan 4 kohtaa sekä tuomion perusteluvelvollisuutta.

84. Valituksenalaisen tuomion 111 kohdasta ilmenevä unionin yleisen tuomioistuimen kanta perustuu myös selvitysaineiston huomioon ottamiseen vääristyneellä tavalla, koska unionin yleinen tuomioistuin ei voinut asiavaltuutta koskevan kyselylomakkeen perusteella päätellä, että yhteisön tuottajat olivat tietoisia siitä, että niiden toimittamat tiedot voitaisiin tarkistaa tutkimuksen aikana, ja että mainitussa kaavakkeessa annetut vastaukset riittivät osoitukseksi siitä, että yritykset katsottaisiin halukkaiksi tekemään yhteistyötä tutkimuksen aikana.

85. Brosmann Footwear ym. väittävät kaiken edellä mainitun perusteella, että unionin yleisen tuomioistuimen olisi pitänyt todeta, että ainoastaan kymmenen otokseen kuuluvaa unionin alueella toimivaa yritystä oli tehnyt yhteistyötä tutkimuksen aikana, mikä ei kuitenkaan vielä riittänyt ”tutkimusta koskevan asiavaltuuden” saavuttamiseen vaadittavan 25 prosentin kynnyksen ylittymiseen. Näissä olosuhteissa mainittujen yritysten ei voitu pätevästi katsoa edustaneen ”yhteisön tuotannonalaa” polkumyynnin vastaisessa menettelyssä.

86. Neuvosto ja komissio katsovat, että mainittu kolmannen kanneperusteen ensimmäinen osa on hylättävä. Mainitut toimielimet katsovat, että unionin alueella toimivat tuottajat, jotka ovat vastanneet asiavaltuutta koskevaan kyselyyn ja vahvistaneet tukevansa valitusta, ovat toimineet yhteistyössä. Mainittuihin 814 yritykseen viitataan näin ollen jäljempänä käsitteellä ”yhteisön tuotannonala” perusasetuksen 5 artiklan 4 kohdassa tarkoitetussa merkityksessä. Komissiolla ei ollut velvollisuutta tarkistaa mainittujen yritysten yhteistyöhalukkuutta uudelleen tutkimuksen aloittamisen jälkeen.

b) Asian arviointi

87. Kuten perusasetuksen 6 artiklan 2 kohdasta ilmenee, komissio lähettää polkumyynnin vastaisen tutkimuksen yhteydessä useita erilaisia kyselyitä asianosaisille.

88. Perusasetuksesta ei kuitenkaan ilmene, millaisia kyselyiden on oltava ja mikä niiden tarkoitus on.

89. Kuten neuvosto on korostanut ilman, että Brosmann Footwear ym. olisivat sitä kiistäneet, komissio lähettää unionin alueella toimiville valituksen esittäneille tuottajille yleensä kahdenlaiset kyselylomakkeet.

90. Asiavaltuutta koskeva kysely, jonka tarkka nimitys käsiteltävänä olevassa asiassa, kuten valituksenalaisen tuomion 110 kohdasta ilmenee, on ”Kiinan kansantasavallasta ja Vietnamista peräisin olevien sellaisten jalkineiden tuontia, joiden päälliset ovat nahkaa, koskevan polkumyyntitutkimuksen todennäköinen aloittaminen”, koskee valituksen saaman tuen astetta. Mainitttu kysely lähetetään siten ennen tutkimuksen aloittamista.

91. Toinen kyselylomake, joka koskee otantatekniikkaa, lähetetään unionin alueella toimiville tuottajille tutkimuksen aloittamisen jälkeen. Mainittu kaavake lähetetään yleensä kahdessa erässä. Ensimmäisessä vaiheessa kaikki tuottajat saavat lyhyen otantatekniikkaa koskevan kyselyn, jossa kerätään tarpeelliset tiedot erityisesti tuotannon ja myynnin määrästä ja johon saatujen vastausten perusteella yleensä kootaan edustava otanta. Ensimmäisessä kyselylomakkeessa komissio selvittää myös, ovatko unionin alueella toimivat tuottajat siinä tapauksessa, että otantatekniikkaa käytetään, valmiita kuulumaan otokseen, toimittamaan vahingon arvioimiseksi tarvittavat tiedot sekä sallimaan komission paikalla tekemät tarkastukset. Sen jälkeen, kun otos on muodostettu, komissio lähettää ainoastaan otokseen kuuluville unionin alueella toimiville tuottajille kyselyn toisen osan, niin kutsutun ”otantatekniikkaa koskevan täydellisen kyselyn”, joka koskee unionin tuotannonalalle aiheutuneen vahingon arviointia.

92. Kuten unionin yleinen tuomioistuin toteaa valituksenalaisen tuomion 109 kohdassa, komissio on käsiteltävänä olevassa asiassa käyttänyt erilaista menettelyä unionin alueella toimivien tuottajien poikkeuksellisen suuren määrän vuoksi. Komissio muodosti otoksen asiavaltuutta koskevan kyselyn avulla koottujen tietojen perusteella ja lähetti toisen kyselylomakkeen ainoastaan niille unionin alueella toimiville valituksen tehneille yrityksille, jotka kuuluivat otokseen ja joiden siten odotettiin lähettävän vahingon arvioimiseen tarvittavat tiedot. Ne unionin alueella toimivat yritykset, jotka eivät kuuluneet otokseen, eli 804 yritystä niistä 814 tuottajasta, joiden nimissä valitus on jätetty, eivät siten saaneet lyhyttä otantatekniikkaa koskevaa kyselyä.

93. Brosmann Footwearin ym:iden mukaan unionin yleinen tuomioistuin on menetellyt perusasetuksen 4 artiklan 1 kohdan ja 5 artiklan 4 kohdan vastaisesti hyväksyessään komission käyttämän menettelyn. Tämän kannan mukaisesti komission ei näissä olosuhteissa siten tarvinnut tarkistaa otokseen kuulumattomien yritysten yhteistyöhalukkuutta. Nämä yritykset oli kuitenkin suljettava perusasetuksen 5 artiklan 4 kohdan mukaisen ”yhteisön tuotannonalaa” koskevan määritelmän ulkopuolelle. Lisäksi on katsottava, että valituksen tukemiseen, yhteistyössä toimimiseen tutkimuksen aikana ja polkumyynnistä unionin alueella toimivalle teollisuudelle aiheutuneen vahingon arvioimiseen vaadittavat edellytykset eivät täyty.

94. Nämä perustelut eivät vakuuta minua.

95. Ensinnäkin on selvää, kuten unionin yleinen tuomioistuin toteaa valituksenalaisen tuomion 103 kohdassa, että perusasetuksen 5 artiklan 1 ja 4 kohdan mukaan polkumyynnin vastainen tutkimus on pätevästi aloitettu, jos valitus on ”yhteisön tuotannonalan” tekemä tai valitus on tehty sen puolesta, lukuun ottamatta tilanteita, joihin sovelletaan mainitun artiklan 6 kohtaa, jota ei käsiteltävänä olevassa asiassa kuitenkaan sovelleta. Valitus katsotaan yhteisön tuotannonalan tekemäksi tai sen puolesta tehdyksi, jos sitä tukevat ne unionin tuottajat, joiden tuotanto on yli 50 prosenttia sen samankaltaisen tuotteen kokonaistuotannosta, jota tuottaa se osa yhteisön tuotannonalasta, joka joko tukee tai vastustaa valitusta. Lisäksi valitusta nimenomaisesti tukevien tuottajien tuotannon on oltava vähintään 25 prosenttia yhteisön tuotannonalan tuottaman samankaltaisen tuotteen kokonaistuotannosta.

96. Kuten unionin yleinen tuomioistuin on katsonut valituksenalaisen tuomion 105 kohdassa, mitä Brosmann Footwear ym. eivät riitauta, perusasetuksen 5 artiklan 2 ja 4 kohdassa tarkoitettu ”yhteisön tuotannonalan” tekemän tai sen puolesta tehdyn valituksen ”tukeminen” edellyttää valittajalta tai valittajilta ja niiltä, joiden puolesta valitus on tehty, ensinnäkin sellaisten tietojen toimittamista, joita komissio pyytää tarkistaakseen, että polkumyyntitullin määräämisen edellytykset täyttyvät, ja toiseksi sen sallimista, että komissio saattaa suorittaa tarkistuksia tutkiakseen, vastaavatko toimitetut tiedot todellisuutta.

97. Viimeksi mainitun asian salliminen merkitsee yhteistyössä toimimista tutkimuksen aikana, mitä ei ole perusasetuksessa varsinaisesti määritelty mutta minkä osalta perusasetuksen 6 artiklan 8 kohdasta ja 18 artiklasta ilmenee, että sillä tarkoitetaan pääasiassa asianosaisten halukkuutta myötävaikuttaa tutkimuksen sujumiseen ja erityisesti niiden sitoutumista tietojen antamiseen komissiolle sekä sen hyväksymistä, että komissio suorittaa asiaan liittyviä tarkistuksia.

98. Tässä yhteydessä on syytä huomauttaa, että perusasetuksessa ei säädetä mistään tietystä menettelystä, jonka avulla olisi mahdollista tarkistaa valituksen saama tuki tai unionin alueella toimivien tuottajien yhteistyöhalukkuus tutkimuksen osalta. Brosmann Footwear ym. myöntävät lisäksi valituksessaan useaan otteeseen, että kuten unionin yleinen tuomioistuin on todennut, komissiolla ei ole velvollisuutta noudattaa mitään tiettyä menettelyä.[8] Toimielimillä oleva laaja harkintavalta

8 — Ks. valituksen 50 ja 51 kohta.

huomioon ottaen komissiolle ei siten pidä asettaa velvollisuutta noudattaa mitään tiettyä menettelyä, kun se vahvistaa valituksen saaman tuen määrää tai tarkistaa unionin alueella toimivien tuottajien yhteistyöhalukkuutta, etenkään nyt käsiteltävänä olevan asian kaltaisessa tilanteessa, jossa valituksen tekijöinä oli poikkeuksellisen suuri määrä unionin alueella toimivia tuottajia.

99. On selvää, että otokseen valittujen yritysten yhteistyön on oltava saumatonta koko tutkimuksen ajan, kun taas unionin alueella toimivien otokseen kuulumattomien tuottajien osalta yhteistyö merkitsee sitä, että niiden on toimitettava sen määrittämiseksi tarvittavat tiedot, katsotaanko niiden kuuluvan ”yhteisön tuotannonalaan”, jotta on mahdollista tarkistaa, tukevatko ne kannetta, sekä koota tarvittava otos. Perusasetuksen 17 artiklan 1 kohdan mukaan ne unionin alueella toimivat tuottajat, jotka eivät otokseen kuulu, eivät määritelmän mukaan osallistu tutkimukseen enää sen jälkeen, kun otokseen kuuluvat yritykset on valittu.

100. Mainitun yhteistyön ensimmäisen osan eli valituksen saaman tuen määrän tarkistuksen osalta Brosmann Footwear ym. eivät kiistä sitä, että unionin yleinen tuomioistuin suoritti kyseisen tarkistuksen valituksenalaisen tuomion 110 ja 111 kohdassa. Lisäksi on vielä todettava, että edellisessä kohdassa esitetyn tarkennuksen valossa, toisin kuin Brosmann Footwear ym. väittävät, ensimmäisen oikeusasteen tehtävänä ei ollut tarkistaa ”[otokseen kuulumattomien yritysten] asiavaltuutta tutkimuksen aikana”. Sikäli kuin viimeksi mainitulla on ymmärrettävä tarkoitettavan yhteistyöhalukkuuden tarkistamista otoksen muodostamisen jälkeen, on syytä huomauttaa, että yhteistyöhalukkuus tarkistetaan täydellisesti ainoastaan otokseen kuuluvien yritysten osalta.

101. Yhteistyön toisen osan eli otoksen muodostamisen osalta Brosmann Footwear ym. toteavat täysin oikein, että unionin yleinen tuomioistuin on katsonut valituksenalaisen tuomion 164 kohdassa, että komissiolla oli 814:lle unionin alueella toimivalle tuottajalle osoitetun kyselyn [9] perusteella tarpeelliset tiedot otoksen muodostamiseksi merkityksellisinä pitämiensä valintaperusteiden pohjalta. Vaikka Brosmann Footwear ym. väittävät, että unionin yleinen tuomioistuin otti selvitysaineistoa huomioon vääristyneellä tavalla todetessaan, että asiavaltuutta koskevaan kyselyyn sisältyi kysymyksiä, jotka koskivat muuta kuin tutkimuksen suorittamisen ajanjaksoa, mainittu väite on perusteeton ja lisäksi ennen kaikkea, kuten neuvosto täysin oikeutetusti korostaa, ristiriidassa mainitun kyselyn sisällön kanssa, joka koski muun muassa valituksen tekijöinä olevien yritysten tuotantoa tutkimuksen suorittamisajanjaksona. [10]

102. Tästä syystä katson, että kolmannen valitusperusteen ensimmäinen osa on hylättävä.

2. Valitusperusteen toinen osa, joka koskee oikeudellisia virheitä ja selvitysaineiston huomioon ottamista vääristyneellä tavalla tutkimuksen kulun osalta

a) Asianosaisten lausumat

103. Brosmann Footwear ym. väittävät, että unionin yleinen tuomioistuin on syyllistynyt oikeudelliseen virheeseen perusasetuksen 6 artiklan 1 kohdan soveltamisen osalta hyväksyessään sen, että toimielimet voivat käyttää ennen menettelyn aloittamista koskevan ilmoituksen julkaisemista kerättyjä tietoja otoksen muodostamiseksi.

104. Toissijaisesti Brosmann Footwear ym. väittävät, että komissio käyttäessään asiavaltuutta koskevan kyselyn yhteydessä toimitettuja tietoja aloitti tutkimuksensa jo ennen menettelyn aloittamista koskevan ilmoituksen julkaisemista. Ne väittävät näin ollen, ettei komissio saattanut tutkimusta loppuun perusasetuksen 6 artiklan 9 kohdassa säädetyssä 15 kuukauden määräajassa.

9 — On syytä huomauttaa, että valituksenalaisen tuomion mainitussa kohdassa oleva viittaus otantatekniikkaa koskevaan kyselyyn asiavaltuutta koskevan kyselyn sijasta on epäilemättä kirjoitusvirhe.

10 — Ks. valituksen liite 7 (s. 289), joka sisältää valituksen jättäneille unionin alueella toimiville tuottajille osoitettuja taulukoita ja joka koskee vuosia 2003 ja 2004 sekä vuoden 2005 ensimmäistä neljännestä.

105. Neuvosto ja komissio väittävät, että mainittu väite on perusteeton.

b) Asian arviointi

106. On kiistatonta, että komissio keräsi asiavaltuutta koskevat tiedot kyselylomakkeilla ennen kuin menettelyn aloittamista koskeva ilmoitus oli julkaistu.

107. Kuten unionin yleinen tuomioistuin totesi valituksenalaisen tuomion 114 kohdassa, komission on kerättävä ja tutkittava tiettyjä valittajien esittämiä tietoja ennen menettelyn aloittamista eikä mikään perusasetuksen säännös estä sitä ottamasta niitä huomioon tutkimuksen yhteydessä.

108. Se, että komissio aloittaa tutkimuksen menettelyn aloittamista koskevan ilmoituksen julkaisemisen jälkeen, kuten perusasetuksen 6 artiklan 1 kohdassa säädetään, ei merkitse sitä, ettei sen käyttöön ennen tutkimusta saatettuja tietoja voitaisi käyttää tutkimuksen aikana.

109. Muussa tapauksessa komission olisi pakko pyytää valituksen tehneitä unionin alueella toimivia tuottajia esittämään toistamiseen jotakuinkin samat tiedot ja näin ollen laiminlyödä hyvää hallintotapaa ja rajallisten voimavarojen tehokasta käyttöä koskevien vaatimusten täyttäminen, mikä on erityisen merkityksellistä juuri kyseisen kaltaisessa tapauksessa, jossa valittajia on epätavallisen paljon.

110. Lisäksi kuten edellä on jo korostettu, Brosmann Footwear ym. eivät ole vakavissaan kiistäneet sitä, että ennen tutkimuksen aloittamista koskevan ilmoituksen julkaisemista kerätyt tiedot mahdollistivat unionin alueella toimivista tuottajista muodostuneen otoksen kokoamisen oikeudellisesti riittävällä tavalla.

111. Edelleen lopullisten polkumyyntitullien määräämiselle säädetyn tutkimuksen aloittamista koskevan ilmoituksen julkaisemisesta laskettavan 15 kuukauden määräajan noudattamisen osalta on todettava, että unionin yleinen tuomioistuin on aivan oikein todennut valituksenalaisen tuomion 118 kohdassa, että lopullista asetusta annettaessa noudatettiin kyseistä perusasetuksessa asetettua vaatimusta täydellisesti. Vaikka siis komissio keräsi tiedot valituksen tehneiltä unionin alueella toimivilta tuottajilta ennen tutkimuksen aloittamista koskevan ilmoituksen julkaisemista, mainittuja tietoja käytettiin otoksen muodostamisen yhteydessä ja ne tarkastettiin mainitun tutkimuksen aloittamisen jälkeen. Komissio ei siten aloittanut tutkimusta ennen menettelyn aloittamista koskevan ilmoituksen julkaisemista.

112. Näin ollen on syytä hylätä kolmannen valitusperusteen toinen osa sekä kyseinen valitusperuste kokonaisuudessaan.

C *Neljäs valitusperuste, joka koskee oikeudellista virhettä ja selvitysaineiston huomioon ottamista vääristyneellä tavalla yhteisön tuotannonalalle aiheutuneen vahingon arvioinnin osalta*

1. Unionin yleisen tuomioistuimen arviointi

113. Brosmann Footwear ym. väittivät ensimmäisessä oikeusasteessa, että toimielimet ovat tukeutuneet tietoihin, jotka eivät ole luotettavia, arvioidessaan makro- ja mikroekonomisia tekijöitä, jotka liittyvät yhteisön tuotannonalan kärsimään vahinkoon. Brosmann Footwear ym. väittivät pääasiassa lehdistöstä kerättyjen ja komissiolle välitettyjen tietojen perusteella, että tietyt italialaiset yritykset, jotka ilmeisesti kuuluivat unionin alueella toimivista tuottajista koottuun otokseen, olivat esittäneet virheellisiä tietoja ja syyllistyneet joukkoon petoksia kansallisella tasolla tarkoituksenaan saada avustuksia tai työlainsäädännön rikkomiseen.

114. Unionin yleinen tuomioistuin hylkäsi nämä väitteet.

115. Unionin yleinen tuomioistuin korostaa ensinnäkin valituksenalaisen tuomion 168 kohdassa, ettei se, että yritys on tehnyt petoksia kansallisella tasolla, merkitse välttämättä sitä, että se ei tekisi yhteistyötä komission polkumyyntitutkimuksessa ja että se toimittaisi tässä yhteydessä virheellisiä tietoja. Vaikka mainittu asiaintila vahvistettaisiin, ei yksistään sen perusteella voida päätellä, että polkumyynnin vastaisen tutkimuksen yhteydessä toimitetut tiedot eivät olisi luotettavia, jos mainituilla tiedoilla ei ole mitään yhteyttä mainittuihin petoksiin. Valituksenalaisen tuomion 169 kohdassa unionin yleinen tuomioistuin toteaa vastauksena väitteeseen, joka koski toisessa kahdesta italialaisesta yhtiöstä toimineen hallituksen jäsenen kirjanpitorikoksesta saamaa tuomiota, että kyseessä oleva tosiseikasto oli tapahtunut useita vuosia ennen ajanjaksoa, johon tutkimus ajoittui, eikä siten voi kyseenalaistaa polkumyynnin vastaisen tutkimuksen yhteydessä toimitettujen tietojen luotettavuutta.

116. Brosmann Footwearin ym:iden väitteistä, joiden mukaan kaksi italialaista yritystä oli toimittanut virheellisiä tietoja, unionin yleinen tuomioistuin huomauttaa valituksenalaisen tuomion 173 kohdassa, että mainittuja väitteitä voidaan pitää merkityksellisinä ainoastaan, jos kyseiset tiedot voivat kyseenalaistaa neuvoston yhteisön tuotannonalalle aiheutuneen vahingon toteamiseksi huomioon ottamat (makroekonomiset ja mikroekonomiset) tekijät.

117. Virheellisillä tiedoilla mahdollisesti makrotaloudellisiin vahinkoindikaattoreihin olleen vaikutuksen osalta unionin yleinen tuomioistuin hylkäsi Brosmann Footwearin ym:iden väitteet yksi toisensa jälkeen valituksenalaisen tuomion 174–176 kohdassa. Erityisesti niistä petoksista, joita toinen kahdesta italialaisesta yrityksestä on tehnyt ja jotka muodostuvat valtiontukien vastaanottamisesta uusien koneiden ostamiseksi, jotka kuitenkin sijoitettiin johonkin kolmanteen maahan, unionin yleinen tuomioistuin toteaa valituksenalaisen tuomion 176 kohdassa, että vaikka tämän väitteen myönnettäisiin pitävän paikkansa, tämä seikka voi vain vaikuttaa negatiivisesti yhteisön markkinoilla toteutettavien investointien todelliseen tasoon, mikä näin ollen vahvistaa neuvoston tältä osin esittämät toteamukset.

118. Mainituilla tiedoilla mikrotaloudellisiin vahinkoindikaattoreihin olevan vaikutuksen osalta, jota unionin yleinen tuomioistuin on tarkastellut valituksenalaisen tuomion 178 ja 179 kohdassa, mainittu tuomioistuin katsoo, että vaikka molempien italialaisten yritysten toimittamat tiedot ovat saattaneet vaikuttaa sellaisten jalkineiden keskimääräisen myyntihinnan laskemiseen unionin markkinoilla, joiden päälliset ovat nahkaa, ei keskimääräinen myyntihinta sinällään ole määräävä tekijä. Vaikka oletetaan, että mainittu hinta olisi tosiasiallisesti suurempi, tämä ei riitä kyseenalaistamaan neuvoston toteamuksia, jotka koskevat kassavirtoja, kannattavuutta, sijoitetun pääoman tuottoa sekä pääoman saantia investointeihin eli seikkoja, jotka kaikki osoittavat yhteisön teollisuudenalan tilanteen huonontuneen merkittävästi.

2. Asianosaisten lausumat

119. Brosmann Footwear ym. väittävät ensinnäkin, että unionin yleinen tuomioistuin on syyllistynyt oikeudelliseen virheeseen ja ottanut selvitysaineiston huomioon vääristyneellä tavalla katsoessaan valituksenalaisen tuomion 179 kohdassa mikrotaloudellisten vahinkoindikaattoreiden osalta, että sellaisten jalkineiden, joiden päälliset ovat nahkaa, suurempi keskimääräinen myyntihinta ei riitä kyseenalaistamaan neuvoston toteamuksia, jotka koskevat kassavirtoja, kannattavuutta, sijoitetun pääoman tuottoa sekä pääoman saantia investointeihin. Valittajien mukaan mainittujen jalkineiden suuremmalla myyntihinnalla olisi ehdottomasti ollut myönteisiä vaikutuksia kaikkiin mainittuihin tekijöihin, ja se olisi johtanut suurempiin voittomarginaaleihin ja kassavirtoihin. Brosmann Footwear ym. väittävät samoin makrotaloudellisten vahinkoindikaattoreiden osalta, että unionin yleinen tuomioistuin on viitannut ainoastaan neuvoston arviointiin eikä ole ottanut huomioon Brosmann Footwearin ym:iden mainintaa siitä, että italialaiset yritykset oli tuomittu säännöstenvastaisesta kirjanpidosta ja väärennetyistä laskuista, mikä osoittaa, että komission ei olisi pitänyt luottaa

mainittujen yhtiöiden toimittamien tietojen oikeellisuuteen. Toiseksi valittajat väittävät, että unionin yleinen tuomioistuin on valituksenalaisen tuomion 176 kohdassa jättänyt ottamatta huomioon petosten kiistattoman vaikutuksen investointikehitykseen, mikä ilmeni tutkimusajanjaksona tapahtuneeksi väitetyn investointien vähenemisen huomattavana liioitteluna.

120. Toiseksi Brosmann Footwear ym. katsovat, että unionin yleinen tuomioistuin on valituksenalaisessa tuomiossa syyllistynyt oikeudelliseen virheeseen jättäessään tutkimatta, olivatko toimielimet tutkineet huolellisesti ja puolueettomasti valittajien niille toimittamat tiedot, jotka koskivat tutkimuksessa yhteistyötä tehneiden italialaisten yritysten syyllistymistä petoksiin.

121. Kolmanneksi Brosmann Footwearin ym:iden mielestä unionin yleinen tuomioistuin on tehnyt oikeudellisen virheen katsoessaan valituksenalaisen tuomion 182 kohdassa, että neuvosto oli täyttänyt perusteluvelvollisuutensa.

122. Neuvoston mukaan nyt käsiteltävä valitusperuste on osittain jätettävä tutkimatta ja osittain perusteeton. Komissio näyttää yhtyvän tähän käsitykseen.

3. Asian arviointi

123. Mielestäni nyt käsiteltävä valitusperuste on osittain jätettävä tutkimatta ja osittain perusteeton.

124. On muistettava, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan unionin tuomioistuimella ei ole muutoksenhaun yhteydessä toimivaltaa määrittää asian tosiseikastoa eikä lähtökohtaisesti myöskään arvioida sitä selvitystä, johon unionin yleinen tuomioistuin on asian tosiseikastoa määrittäessään tukeutunut. Silloin, kun tämä selvitys on saatu asianmukaisesti ja todistustaakkaa sekä asian selvittämistä koskevia menettelysääntöjä ja yleisiä oikeusperiaatteita on noudatettu, ainoastaan unionin yleisen tuomioistuimen tehtävänä on arvioida sille esitetyn selvityksen näyttöarvoa. Lukuun ottamatta sitä tapausta, että tuomioistuimelle esitetty selvitys on otettu huomioon vääristyneellä tavalla, tämä arviointi ei näin ollen ole sellainen oikeuskysymys, että se sinänsä kuuluisi unionin tuomioistuimen harjoittaman valvonnan piiriin.[11]

125. Käsiteltävänä olevassa asiassa on todettava, että Brosmann Footwear ym. ovat ensimmäisillä väitteillään, jotka koskevat italialaisten yhtiöiden tekemiksi väitettyjen sijoituspetosten vaikutusta makrotaloudellisiin vahinkoindikaattoreihin ja toisaalta sellaisten jalkineiden, joiden päälliset ovat nahkaa, keskimääräisen myyntihinnan mahdollisen nousun vaikutusta mikrotaloudellisiin vahinkoindikaattoreihin, kehottaneet unionin tuomioistuinta tutkimaan uudelleen unionin yleisen tuomioistuimen valituksenalaisen tuomion 176 ja 179 kohdassa tekemät arviot, mihin unionin tuomioistuimella ei muutoksenhakuvaiheessa ole toimivaltaa.

126. Tähän on vielä lisättävä, että Brosmann Footwear ym. eivät ole tuoneet esiin mitään sellaista, mikä tukisi väitettä, jonka mukaan selvitysaineistoa olisi valituksenalaisen tuomion mainituissa kohdissa otettu huomioon vääristyneellä tavalla. On kuitenkin selvää, että tällaisen vääristyneellä tavalla huomioon ottamisen on ilmettävä toimitetusta aineistosta selvästi, ilman että on tarpeen ryhtyä uudelleen arvioimaan tätä tosiseikastoa ja selvitystä.[12]

127. Päinvastoin kuin Brosmann Footwear ym. väittävät, unionin yleinen tuomioistuin ei ainoastaan viitannut makrotaloudellisia vahinkoindikaattoreita koskeviin neuvoston arvioihin vaan tutki myös väitettyjen petosten ja väärennettyjen laskujen vaikutuksen niihin tekijöihin, jotka neuvosto otti huomioon vahvistaessaan vahingon olemassaoloa, tai yleisemmin kyseisten italialaisten yhtiöiden polkumyynnin vastaisen tutkimuksen aikana komissiolle toimittamien tietojen luotettavuuteen, kuten valituksenalaisen tuomion 169 ja 174–176 kohdasta ilmenee.

11 — Ks. mm. asia C-419/08 P, Trubowest Handel ja Makarov v. neuvosto ja komissio, tuomio 18.3.2010 (Kok., s. I-2259, 31 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

12 — Ks. em. asia Trubowest Handel ja Makarov v. neuvosto ja komissio, tuomion 32 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen.

128. Mainittujen ensimmäisten väitteiden osalta on siten katsottava, että ne on osittain jätettävä tutkimatta ja että ne ovat osittain perusteettomia.

129. Toteamus, jonka mukaan valitusperusteet on jätettävä tutkimatta, koskee osittain myös kahta muuta Brosmann Footwearin ym:iden käsiteltävänä olevan valitusperusteen tueksi esittämää väitettä, jotka koskevat valituksenalaisen tuomion 174, 175, 178 ja 181 kohtaa ja jotka koskevat väitettyä selvitysaineiston huomioon ottamista vääristyneellä tavalla, ilman että niiden tueksi olisi kuitenkaan esitetty mitään näyttöä.

130. Brosmann Footwear ym. eivät myöskään voi väittää, ettei unionin yleinen tuomioistuin olisi vastannut niiden väitteeseen, jonka mukaan kahden italialaisen yhtiön menettelyä koskevat merkitykselliset tiedot, jotka valittajat olivat toimittaneet komissiolle, oli tutkittava huolellisesti ja puolueettomasti, koska mainittu väite, kuten valittajat korostavat viitaten ensimmäisessä oikeusasteessa esittämänsä vastauskirjelmän 69 kohtaan, esitettiin liian myöhään ja ainoastaan mainitun kirjelmän yhdessä virkkeessä ja sitäpaitsi toissijaisena väitteenä koskien toimielinten perusteluvelvollisuutta.

131. Valituksenalaisesta tuomiosta ilmenee kuitenkin joka tapauksessa, että unionin yleinen tuomioistuin sen sijaan, että se olisi kyseenalaistanut Brosmann Footwearin ym:iden komissiolle toimittamien ja kyseenalaistamien kahden italialaisen yhtiön menettelyä koskevien tietojen sisällön hyväksyttävyyden, selvitti, millainen vaikutus näillä tiedoilla, jos ne olisi näytetty toteen, saattoi olla neuvoston suorittamaan yhteisön tuotannonalalle aiheutunutta vahinkoa koskevaan arviointiin. Lausuessaan Brosmann Footwearin ym:iden väitteiden asiasisällöstä ja katsoessaan, ettei mainittujen yritysten esittämillä seikoilla ollut merkitystä arvioitaessa sitä, oliko yhteisön tuotannonalalle aiheutunut merkittävää vahinkoa, unionin yleinen tuomioistuin lausui siten lopullisesti, vaikkakin implisiittisesti, toimielinten velvollisuudesta tutkia ”huolellisesti ja puolueettomasti merkitykselliset tiedot” jokaisessa yksittäistapauksessa ja totesi, ettei mainitunlaista velvollisuutta nyt käsillä olevassa tapauksessa ollut. Todettuaan, että Brosmann Footwearin ym:iden toimittamat tiedot eivät olleet merkityksellisiä, unionin yleinen tuomioistuin katsoi siten tämän perusteella implisiittisesti, ettei toimielimillä ollut velvollisuutta tutkia niitä.

132. Edellä esitetystä seuraa, että mikäli Brosmann Footwearin ym:iden esittämä toinen väite on otettava tutkittavaksi, se on katsottava perusteettomaksi.

133. Lopuksi on todettava kolmanteen väitteeseen liittyvästä oikeudellisesta virheestä, jonka valittajat väittävät ilmenevän valituksenalaisen tuomion 181 kohdasta, etteivät valittajat ole kyenneet näyttämään mainittua väitettä toteen, koska unionin yleinen tuomioistuin on aivan oikein ainoastaan todennut, että neuvosto oli lopullisessa asetuksessa esittänyt selvästi syyt, minkä vuoksi se katsoi yhteisön tuotannonalalle aiheutuneen merkittävää vahinkoa.

134. Koska niillä riidanalaisilla tiedoilla, jotka Brosmann Footwear ym. olivat toimittaneet komissiolle, ei katsottu olleen vaikutusta vahinkoindikaattoreihin eikä siten merkitystä arvioitaessa yhteisön tuotannonalalle aiheutunutta vahinkoa, unionin yleinen tuomioistuin totesi aivan oikein, ettei neuvoston tarvinnut erityisesti perustella sitä, minkä vuoksi mainittuja tietoja ei ollut otettu mainitussa arvioinnissa huomioon.

135. Edellä esitetyn perusteella esitän, että neljäs valitusperuste on hylättävä.

D *Viides valitusperuste, joka koskee oikeudellista virhettä ja selvitysaineiston huomioon ottamista vääristyneellä tavalla arvioitaessa polkumyynnin ja yhteisön tuotannonalalle aiheutuneen vahingon välistä syy-yhteyttä*

1. Asianosaisten lausumat

136. Brosmann Footwear ym. väittävät, että unionin yleinen tuomioistuin on tehnyt oikeudellisen virheen ja ottanut selvitysaineiston huomioon vääristyneellä tavalla, mikä on vaikuttanut polkumyynnin ja yhteisön tuotannonalalle aiheutuneen vahingon välisen syy-yhteyden arviointiin ja rikkoo perusasetuksen 3 artiklaa. Väitteet koskevat kahta seikkaa.

137. Ensinnäkään unionin yleinen tuomioistuin ei valittajien mukaan myöntänyt, että yhteisön tuotannonalan kilpailukyvyn puute oli pääasiallinen syy siihen, että yhteisön tuotannonalalle aiheutui vahinkoa, riippumatta siitä, että Kiinasta tuotiin jalkineita, joiden päälliset ovat nahkaa. Valittajien mukaan unionin yleinen tuomioistuin ohitti vähin äänin lopullisen asetuksen useassa perustelukappaleessa mainitun seikan eli sen, ettei yhteisön tuotannonala ole viimeiseen viiteentoista vuoteen tehnyt kunnollista voittoa, samoin kuin sen, että pitkällä aikavälillä tapahtunut jatkuva markkinaosuuksien menetys johtuu unionin alueen tuotannon suhteellisesta kilpailukyvyn puutteesta. Kilpailukyvyn puute on osoitettavissa yhteisön tuotannonalan viennin vähenemisellä.

138. Toiseksi Brosmann Footwear ym. väittävät, että unionin yleinen tuomioistuin jätti huomiotta sen tosiseikan, että vientiä harjoittavien kiinalaisten tuottajien hintojen lasku entisestään selittyi vuoden 2002 jälkeen tapahtuneella tuotevalikoiman muutoksella, samanaikaisesti kun määrälliset rajoitukset kumottiin. Mainittu tuotevalikoiman muutos selittää sen, miksi Kiinasta vietyjen tuotteiden keskimääräinen yksikköhinta laski voimakkaammin kuin muiden kolmansien maiden vientihinta. Koska unionin yleinen tuomioistuin on ilman asianmukaista selitystä hylännyt mainitun väitteen, joka kuitenkin esitettiin ensimmäisessä oikeusasteessa, unionin yleinen tuomioistuin on siten lisäksi laiminlyönyt päätöksiään koskevan perusteluvelvollisuutensa.

139. Neuvosto katsoo, että mainittu valitusperuste on osittain jätettävä tutkimatta ja osittain hylättävä perusteettomana.

2. Asian arviointi

140. Kuten unionin yleinen tuomioistuin aivan oikein toteaa valituksenalaisen tuomion 190 kohdassa, neuvoston ja komission velvollisuutena on niiden määrittäessä vahinkoa, joka yhteisön tuotannonalalle oletetaan aiheutuneen, tutkia, aiheutuuko vahinko, johon ne aikovat perustaa päätelmänsä, todella tuetusta tuonnista, ja niiden on jätettävä ottamatta huomioon muihin tekijöihin perustuva vahinko ja erityisesti vahinko, joka perustuu unionin tuottajien omaan käyttäytymiseen.[13] Mainittu velvollisuus on johdettavissa perusasetuksen 3 artiklan 7 kohdasta.

141. Käsiteltävänä olevassa asiassa on kiistatonta, että toimielimet ovat mainitun artiklan mukaisesti tosiasiallisesti tarkistaneet yhteisön tuotannonalalle aiheutuneen vahingon ja Kiinasta tuotujen jalkineiden, joiden päälliset ovat nahkaa, välisen syy-yhteyden.

142. Samoin on kiistatonta, että unionin yleinen tuomioistuin selvitti valituksenalaisen tuomion 192–200 kohdassa, olivatko Brosmann Footwearin ym:iden lausumat perusteltuja suhteessa niiden ensimmäisessä oikeusasteessa esittämiin väitteisiin, joiden mukaan yhteisön tuotannonalan heikot vientitulokset, tuonti muista kolmansista maista ja tariffikiintiöjärjestelmän kumoaminen vuoden 2005 ensimmäisestä neljänneksestä alkaen olisi pitänyt ottaa huomioon vahvistettaessa sitä, oliko syy-yhteys olemassa, vai katkaisivatko ne syy-yhteyden.

143. Brosmann Footwear ym. väittävät kuitenkin, että unionin yleinen tuomioistuin on ottanut selvitysaineiston huomioon vääristyneellä tavalla kiistäessään sen, että unionin tuotannonalan kilpailukyvyn puute oli mainitulle tuotannonalalle aiheutuneen vahingon pääasiallinen aiheuttaja. Valittajat perustavat väitteensä kolmeen seikkaan, jotka unionin yleinen tuomioistuin on niiden mukaan jättänyt huomiotta.

13 — Ks. tältä osin asia C-535/06 P, Moser Baer India v. neuvosto, tuomio 3.9.2009 (Kok., s. I-7051, 87 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

144. Riippumatta siitä, että mainituista kolmesta seikasta kahta ei esitetty ensimmäisessä oikeusasteessa ja että kolmas ei olisi voinut muuttaa unionin yleisen tuomioistuimen arviota, koska neuvosto oli, kuten Brosmann Footwear ym. implisiittisesti myöntävät, jo ottanut sen huomioon lopullisessa asetuksessa,[14] ja siitä, ettei väitetty selvitysaineiston huomioon ottaminen vääristyneellä tavalla selvästi ilmene asiakirja-aineistosta, katson neuvoston tavoin, ettei ”kilpailukyvyn puute” ole perusasetuksen 3 artiklan 7 kohdassa tarkoitettu muu tekijä.

145. Kyseessä on tosiasiassa vain yleisnimitys, joka on muodostunut useista tekijöistä, kuten suuret tuotantokustannukset, sijoitusten puute, riittämätön tuottavuus, huonot vientitulokset, jotka luetellaan perusasetuksen 3 artiklan 7 kohdassa tai jotka toimielimet joka tapauksessa voivat mainitun säännöksen perusteella ottaa huomioon.

146. Tässä yhteydessä unionin yleinen tuomioistuin menetteli aivan oikein tutkiessaan valituksenalaisen tuomion 192 kohdassa vastauksena Brosmann Footwearin ym:iden ensimmäisessä oikeusasteessa esittämiin väitteisiin, olivatko unionin tuotannonalan heikoiksi väitetyt vientitulokset muiden perusasetuksen 3 artiklan 7 kohdassa mainittujen seikkojen tavoin saattaneet aiheuttaa unionin tuotannonalalle merkittävää vahinkoa.

147. Toiseksi on syytä huomauttaa argumentista, jonka mukaan unionin yleinen tuomioistuin jätti lausumatta väitteestä, jonka mukaan vientiä harjoittavien kiinalaisten tuottajien hinnat olivat laskeneet entisestään vuoteen 2002 ajoittuneen tuotevalikoiman muutoksen vuoksi, ettei mainittua väitettä muotoiltu mainitulla tavoin ensimmäisessä oikeusasteessa. Kuten valituksen 106 kohdasta ilmenee, Brosmann Footwear ym. väittivät unionin yleisessä tuomioistuimessa, että kyseessä oleva hintojen lasku johtui määrällisten rajoitusten poistamisen jälkeisestä tuotevalikoiman muutoksesta, eli vuoden 2005 tammikuusta eikä vuodesta 2002 lukien. Brosmann Footwear ym. eivät siten voi vedota siihen, että unionin yleinen tuomioistuin jätti lausumatta mainitusta väitteestä.

148. Oli miten oli, katson asiakysymyksen osalta, ettei toimielimillä ole polkumyyntiä koskevan tutkimuksen yhteydessä minkäänlaista velvollisuutta selvittää syytä, jonka vuoksi polkumyynnin kohteena olevien unioniin tuotujen tuotteiden hinnat ovat laskeneet entisestään.

149. Ehdotan siten, että viides valitusperuste ja valitus kokonaisuudessaan on hylättävä.

V Oikeudenkäyntikulut

150. Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 122 artiklan ensimmäisessä kohdassa määrätään, että jos valitus ei ole perusteltu, unionin tuomioistuin päättää oikeudenkäyntikuluista. Työjärjestyksen 69 artiklan 2 kohdassa, jota sovelletaan kyseisen työjärjestyksen 118 artiklan nojalla muutoksenhakumenettelyyn, määrätään, että asian-osainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeuden-käyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska neuvosto on vaatinut, että Brosmann Footwear ym. velvoitetaan korvaamaan oikeuden-käyntikulut, ja koska niiden valitusperusteet on mielestäni hylättävä, valittajat on velvoitettava vastaamaan valituksesta aiheutuneista oikeudenkäyntikuluista.

VI Ratkaisuehdotus

151. Edellä esitetyn perusteella ehdotan, että unionin tuomioistuin ratkaisee asian seuraavasti:

1) Valitus hylätään.

2) Brosmann Footwear (HK) Ltd, Seasonable Footwear (Zhongshan) Ltd, Lung Pao Footwear (Guangzhou) Ltd ja Risen Footwear (HK) Co. Ltd velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

14 — Ks. edellä oleva tämän ratkaisuehdotuksen 137 kohta.